

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám a odmítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: propadnutí ochranné známky „MORETTO“ z důvodů nedostatečného užívání a nesprávné použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 (nebezpečí záměny)

Žaloba podaná dne 22. února 2006 – Kendrion v. Komise

(Věc T-54/06)

(2006/C 96/36)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Kendrion N.V. (Zeist, Nizozemsko) (zástupce: P. Glazener, C. C. Meijer, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit zcela či částečně rozhodnutí adresované *inter alios* žalobkyni;
- zrušit nebo snížit pokutu uloženou žalobkyni;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2005 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (věc COMP/F/38.354-Průmyslové pytle), kterým byla žalobkyně shledána odpovědnou z porušení pravidel hospodářské soutěže a byla jí uložena pokuta.

Na podporu své žaloby se žalobkyně dovolává porušení článku 81 ES, 253 ES a čl. 15 odst. 2 nařízení č. 1/2003 z důvodu, že výrok rozhodnutí není v souladu s odůvodněním. Žalobkyně tvrdí, že zatímco není na základě napadeného rozhodnutí činěna odpovědnou z individuální účasti na porušení, je odpovědná na základě výroku o porušení článku 81 ES.

Žalobkyně dále tvrdí, že došlo k porušení článků 81 ES a 253 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 z důvodu, že Komise měla nesprávně za to, že žalobkyně a Fardem Packaging B.V. tvořily jednu hospodářskou jednotku s tím výsledkem, že žalobkyni byla neprávem udělena pokuta na základě porušení způsobeného Fardem Packaging.

Žalobkyně tvrdí, že Komise rovněž porušila článek 81 ES a 253 ES a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 a porušila obecné právní zásady, včetně povinnosti péče, zákazu svévolného jednání a zásady rovnosti a proporcionality.

Žalobkyně dále tvrdí, že Komise jí činí odpovědnou za porušení, kterých se dopustila Fardem Packaging, v rozporu s jinými rozhodnutími Komise, podle kterých nebyla mateřská společnost odpovědná. Dále byla žalobkyni v jejím postavení mateřské společnosti udělena pokuta nad rámec toho, za co byla dceřiná společnost, která se porušení dopustila, společně a nerozdílně odpovědnou. Žalobkyně dále tvrdí, že s ní bylo zacházeno jiným způsobem než s jinými mateřskými společnostmi, které byly společně a nerozdílně odpovědné za porušení, kterých se dopustily jejich dceřiné společnosti. Pokuta uložená žalobkyni je, jak žalobkyně tvrdí, porušením zásady proporcionality a povinnosti péče.

Žalobkyně uzavírá tím, že uplatňuje, že pokyny pro výpočet pokut, zejména čl. 5 písm. b), nebyly použity. Žalobkyně tvrdí, že Komise řádně nevzala v úvahu specifickou povahu podnikání.

Žaloba podaná dne 22. února 2006 – RKW v. Komise

(Věc T-55/06)

(2006/C 96/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Německo) (zástupce: H.-J. Hellmann)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí žalobkyně ze dne 30. listopadu 2005 v řízení podle článku 81 ES (věc K(2005) 4653 konečné, COMP/F/38.354 – Průmyslové pytle) doručené žalobkyni dne 14. prosince 2005, v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;

podpůrně snížit pokutu uloženou žalobkyni;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně zpochybňuje rozhodnutí Komise K(2005)4634 konečné ze dne 30. listopadu 2005 ve věci COMP/F/38.354 – Průmyslové pytle. V napadeném rozhodnutí byla žalobkyni uložena pokuta za porušení článku 81 ES, jelikož se, podle Komise, zúčastnila komplexu dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví průmyslových pytlů v Belgii, Německu, Španělsku, Francii, Lucembursku a Nizozemsku.

Na podporu své žaloby žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu, že správa musí být soudržná a zákonná. Způsob, jakým žalovaná uděluje pokuty, nenáleží do působnosti zmocňovacího ustanovení, jmenovitě čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962 ⁽¹⁾ nebo nařízení č. 1/2003 ⁽²⁾. V tomto ohledu žalobkyně rovněž tvrdí, že byly porušeny zásady rovného zacházení a proporcionality.

Krom toho si žalobkyně stěžuje, že čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962 a pokyny pro stanovení výše pokut byly nesprávně použity. Zejména provedení a posouzení důkazu ve vztahu k žalobkyni byly nesprávné. Navíc, s ohledem na předcházející správní praxi byla žalobkyně pokutována nepřiměřeně. Pokud jde o výši počáteční pokuty uložené z důvodu závažnosti porušení, žalobkyně tvrdí, že byla v mnoha ohledech vystavena nerovnému zacházení ve srovnání s ostatními účastníky řízení, kterým bylo toto rozhodnutí rovněž adresováno. Krom toho žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně určila trvání porušení a nevzala v úvahu polehčující okolnosti. Konečně žalobkyně tvrdí, že čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17/1962 byl rovněž porušen,

jelikož pokuta byla ve světle použití oznámení o neuložení nebo snížení pokut nesprávně stanovena.

⁽¹⁾ Rada EHS: Nařízení č. 17 První nařízení, kterým se provádějí články 85 a 86 Smlouvy (Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Francie v. Komise

(Věc T-56/06)

(2006/C 96/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Francouzská republika (Paříž, Francie) (zástupci: G. de Bergues, S. Ramet, zmocněnci)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

— podpůrně zrušit článek 5 uvedeného rozhodnutí;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutím ze dne 30. června 1997, přijatým na základě návrhu Komise a v souladu s postupem zakotveným ve směrnici 92/81/EHS ⁽¹⁾ Rada členským státům povolila, aby na některé minerální oleje používané pro zvláštní účely uplatnily nebo nadále uplatňovaly sníženou sazbu spotřební daně nebo osvobození od stávajících spotřebních daní. Ve čtyřech následujících rozhodnutích Rada prodloužila toto povolení, přičemž lhůta posledního prodloužení uplyne dne 31. prosince 2006. Francie povolila uplatňování těchto snížení nebo osvobození na těžké topné oleje užívané jako palivo na výrobu hliníku v regionu Gardanne.